

ATMACA UÇURUMU

Yetik Ozan

- *Sarı Uygurların ardından*

Orda; Kansu'daki o yalçın yarda
Bir aylak atmaca döner bunalır,
Yorulup diplere doğru ağar da
İnsan kokusuna konar bunalır.

Bir sarı karanlık bastı basacak;
Humma gibi sinsi, soluksuz, sıcak
Yılan deliğine gizlenen bıçak
Son diri ışıktta yanar bunalır.

Bir dilsiz gece tek tanığı günün;
Bakır yüreklerde paslanan kinin,
Kanlı gerçeğini örtünce Çin'in
Afyonlu düşüne iner bunalır.

O düşte bir yıldız azar, açılır,
Beş ucundan kızıl hışım saçılır,
Yeryüzü bir haşhaş kadar küçülür;
Çizildikçe pınar pınar bunalır.

İnsanlığa yumuk çapaklı gözler
Kara fenerlerle şeytanı izler,
Ölüm bayramınca maskeli yüzler
Çirkin gülüşlerde donar bunalır.

Kötürüm dağlara çarpan kör yollar,
Sessizlik içinde boğulan göller,
Uçurum başında titreyen güller
O sonsuz düşüşü anar bunalır.

Gerçek bu, sanmayın bir Çin masalı,
Beyaz güvercinler ürkek, tasalı,
Atmaca ağzında bir defne dalı
Kırılmış yerinden kanar bunalır.

[Yetik Ozan, *Bütün Şiirleri: Atmaca Uçurumu-Ülkü Bağı-Yücelmek*, (Haz. Metin Özarlan) 3. Basım, Ötüken Neşriyat, İstanbul 2018, s. 19-20].